

La costa grapejada

La costa grapejada

QUIM CURBET

La Costa Brava comença -tal com va deixar dit Josep Pla- "allà on acaba el platjar de Barcelona" i es dilueix potser entre la sorra granelluda d'Argelers. És una llenca sinuosa de roques i de pobles, de cales i de platgetes, coronades per pins i atzavares, ermites i fars. La Costa Brava és tot això perquè encara ens la imaginem així, però davant l'evidència del formigó, a vegades fins i tot la imaginació s'hi estavella.

Durant l'estiu els diaris s'omplen de notícies recurrents, una d'elles són els avalots produïts per l'excés d'ingesta d'alcohol -a vegades barrejat amb altres productes- als centres turístics de Blanes i Lloret. El debat que es produeix després sol voltar indefectiblement

a l'entorn de la seguretat, de la mateixa manera que quan hi ha incendis forestals ens preguntem pels mitjans que tenen o no tenen el bombers. Però ni els focs els provoca la falta de bombers, ni les borratxeres són producte de la falta de Mossos. El mal endèmic de la Costa Brava són molts empresaris de l'hostaleria i de la construcció que durant dècades s'han dedicat a un profitós i força incontrolat negoci. Ara tenim el que tenim i és molt difícil d'arreglar. Alguns intenten fer com els estruços i altres volen que siguem precisament els que escrivim els que amaguem el cap sota l'ala de la literatura o de la poesia.

És veritat que la Costa Brava encara dóna per molt i mentre quedi un pi o una ermita nosaltres continuarem intentant reivindicar-la, únicament espero que els que n'han tret profit, ara quan la mamella comenci a assecar-se, no l'abandonin a la seva sort. No m'agradaria pensar en un futur no gaire llunyà en què la nostra costa pot tornar a assemblar-se a aquell paisatge de postguerra -que també descrivia Pla- en què "fins i tot els arbres semblaven grapejats".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2014/07/26/costa-grapejada/680262.html?utm_source=rss